



Hívja a 222-111-el!



A Délmagyarország augusztus 22-től szeptember 11-ig arra vállalkozott, hogy amit Önök kérnek – azt teljesíti! Ha bárkinek észrevétele vagy kérdése, javaslata vagy kívánsága van, bátran hívja fel a 222-111-es számot, 10-től 12 óráig, és „rendelését” közölje vezető újságíróinkkal. Legyen szó akár közérdekű problémáról, akár sokakat érintő egyéni panaszról, ígérjük – mi azonnal utánajárunk!

Ma 10-től 12 óráig Nagy László fotórovat-vezető várja hívásukat!

A mai nappal búcsúzik rovatunk. Természetesen a jövőben is várjuk javaslataikat, észrevételeiket levélben, szóban, telefonon. Hiszen úgy érezzük, hogy az Önök segítségével mi, a lap is gazdagodtunk. Köszönjük. (A szerk)

Ma: közgyűlés

• Munkatársunktól

A szegedi önkormányzati képviselők legnagyobb létszámú testülete, a közgyűlés ma 9 órától a városközi díszteremben ülésezik.

Az idei költségvetés eddigi végrehajtását teszik nagytű alá a képviselők, tájékoznak a polgármesteri és

más pénzügyi alapok felhasználásáról, módosítják a helyi iparüzési adóról, illetve a távhőszolgáltatás díjairól szóló rendeletet.

A Centrum áruház mögött, a Mikszáth Kálmán és a Püspök utca sarkán álló telek beépítéséről talán most sikerül dönteni.

• Se pénz, se aszfalt – csak tervek

Kerékpárutak zsákutcája



Ki is valójában az a fránya járda? (Fotó: Miskolczi Róbert)

Szeged kerékpárút-hálózatának fejlesztése két évvel ezelőtt megállt. Az ok: nincs rá pénz. A város lakói azonban rendszeresen panaszkodnak a biciklitak különböző hátrányaira, hiányosságaira, melyekkel tisztában vannak az illetékes szakemberek is, az igények teljesítésére azonban egyelőre csak tervek vannak.

A Szegeden közlekedők egyaránt lelik örömeiket és bánatukat a kerékpárutakban. Jó, hogy vannak elkülönített útszakaszok, viszont rossz, hogy a gyalogosokkal sokszor konfrontálódnak a biciklisek, sőt, olykor az autósok is dühösen rázzák a kezüket a kerékpárosok felé. Különösen sok panasz érkezett szerkesztőségünkbe és a polgármesteri hivatal műszaki irodájába is a Kossuth Lajos sugárúton uralkodó állapotokra, ahol folyamatosan veszélyes helyzetek alakulnak ki.

A kerékpárosokra (és velük együtt a kismotorokra) vonatkozó KRESZ-előírások közül lényeges, hogy a bicikliúton maximum hússzal közlekedhetnek, s amennyiben gyalogos tűnik

fel a láthatáron, lehetőleg ne üssék el. A sebességhatárt a 18 sebességes, csodákra képes bicikliknél nehéz betartani, sok esetben a száguldozásnak az vet véget, hogy ellopják a járgányt. Ami a gyalogosokkal való békés egymás mellett közlekedést illeti, Kónya Zsolt főtörzsszázós, a főkapitányság közlekedési osztályának munkatársa szerint leginkább az általános emberi normákat, viselkedési szabályokat kell betartani. Több odafigyeléssel, türelemmel, egymás tisztelőben tartásával hatékonyabban lehet eredményt elérni, mint különböző szabályozásokkal – így a rendőri vélemény.

Szeged úthálózatában a kerékpárosoknak összesen mintegy huszonhat kilométernyi szakaszt építettek meg. Ebből kifejezetten kerékpárút 17 kilométer, a fennmaradó pedig általában gyalogosokkal közösen használatos – tudtuk meg Kopasz Gézáltól, a városháza műszaki irodájának közlekedési csoportvezetőjétől.

Szeged fejlesztési terveiben mindig is helye volt a kerékpáros közlekedés biztosításának. Az első ütemek még abban a reményben épültek, hogy a közös gya-

logos-biciklis útszakaszok problémamentesen használhatóak lesznek, s a kerékpárosokat így „lekerülnek” az útestről. Hét-nyolc éve jött a felismerés: jobb volna a kerékpárutak építését előnyben részesíteni, már ahol lehet. Például a Belvárosban ez helyhiány miatt problémás, illetve rendkívül költséges. A szakembertől megtudtuk, hogy a költségek az utóbbi években már nem okoznak gondot: egyetlen fillér sem jut a kerékpárutakra, nem hogy újak építésére, de a jelenlegiek karbantartására sem. A utolsó kerékpárút az azóta sokat vitatott Oskola utca-Stefánia útszakasz volt, amely az iroda szerint beváltotta a hozzá fűzött reményeket, s védelmet ad a bicikliseknek. Ezzel szemben az autósok folyamatosan átkozódnak, amikor az egyirányú utcában szemből is jönnek a biciklik. Visszatérve az anyagiakra: erre az évre 30 milliót kért az iroda kerékpárutakra, azonban a szándékot megtorpedózta a fontosabbnak ítélt hídfelújítás, villamospark-rekonstrukció és buszvásárlás. Minden remény megvan arra, hogy jövőre sem lesz pénz, pedig a bicikliutak állaga erősen romlik. Például a Petőfi sugárúton a fák dacol-

nak a költségvetéssel és alulról, gyökérirányból támadják a vékony aszfaltutat.

Kopasz Géza azonban bőséggel rendelkezik tervekkel, amelyeket előbb-utóbb meg szeretne valósítani. Előtte azonban Csongrádi sugárút végére a töltésen átvezető járdát kellene megépíteni, hiszen Baktóba nagyon sokan igyekeznek. Ehhez 10-15 millióra van szükség. Az evezőspályára vezető bicikliút költsége már 50 millió körül mozog, s nem sokkal olcsóbb a várost Sziksóssal és Subasával összekötő szakasz sem. Alsóváros felé megkönynytené az eljutást a Boldogasszony sugárút „kerékpárutastítása”, és a Szilléri sugárút is elviselne egy ilyen útszakaszt, sőt, Szeged és Újszeged között is biztosítani kellene a zavartalan átkelést, azonban a hídfelújítás költségvetésébe ez már nem fért bele. Célszerű volna a lakótelepeket a Belvárossal kerékpárutakkal összekötni, ez viszont – ha elkészül – a következő problémát veti fel: a Belvárosban sokkal nagyobb lenne a bicikliforgalom, s kiéleződne az autósok és a kerékpárosok ma sem felhőtlen viszonya. De ez még a távoli jövő kérdése.

Arató László

Járdát a töltésre

222-111

• Munkatársunktól

Egy hölgyolvasónk szerint a Csongrádi sugárút körtöltési átkelő szakaszára járdát kellene építeni, mert a gyalogosokra és a kerékpárosokra is veszély leselkedik a mellettük elzúgó gépjárműforgalom miatt. Kiderült, hogy a járdára még várni kell egy keveset...

A Csongrádi sugárút körtöltés utáni szakaszán már folyó forgalom. A közeli autós tanpálya, s a régi Merkúr-telep közötti úton egymást érik a személy- és teherautók. A gyalogosok és kerékpárosok pedig szeretnék épségben átjutni a veszélyes útszakaszon. Ehhez azonban szükség lenne egy járdára, amelyet szükség esetén a biciklisták is használhatnának.

A szegedi polgármesteri hivatal műszaki irodáján érdeklődtünk az ügyben, s megtudtuk, hogy a Sándorfalva felé tartó forgalom valóban nagy, ezért indokolt a gyalogszerrel vagy két keréken közlekedők kérése. A város rendezési tervében szerepel is a mintegy 500 méteres útszakasz melletti járda megépítése, csak hogy – mivel külterületről van szó – a költségvetésben egyelőre nincs, s legközelebbi jövőben nem is lesz pénz a beruházás megvalósítására. A kiskertek felé vezető járdára tehát még várni kell...

Addig pedig nem marad más, mint az óvatosság: autósoknak-motorosoknak és gyalogosoknak-kerékpárosoknak egyaránt vigyázniuk kell egymásra – mert a balesetek csak a szüntelen és kölcsönös figyelemmel kerülhetők el.

Elhanyagolt park

222-111

A Roosevelti téren a nyugdíjasház mögötti területet, az úgynevezett Palánk tömbbelsőt évek óta nem gondozza senki. A behajtó gépjárművek összetörrik a mészrózák járólapokat, a fákat nem nyírják és valaki elvitte az egyik akna tetjét, ami igen balesetveszélyes a gyerekek számára.

Varga Gábor, a Környezetgazdálkodási Kht. közterület-fenntartási osztályának munkatársa válaszolt a kérdésre. Ez a parkrészt volt a legrégebbi jól rendezett közterület a városban. De a területen lévő lakóházat és közvetlen környezetét 3-4 éve felújították. A tömbbelsőt munkaterületnek használták. A munkagépek tönkretették a parkot, a törmelék összetört a növényzetet. A tatarozás után elvitték ugyan a szemetet, de az eredeti állapotokat nem állították vissza. Azóta a belső park teljesen elavult és felújításra vár.

STERLING HOUSE

Angol nyelvoktatás garanciával

a Ságvári gimnáziumban.

Beiratkozás: szept. 8-19-ig 16 és 19 óra között. Tel.: 62-422-523 (15-19 óráig) 30-455-911 8223/11

Meddig járjon a 3-as villamos?

222-111

Sztankovics József olvasónk azért telefonált szerkesztőségünkbe, mert tapasztalatai szerint a 3-as villamos a Belvárosi temető utáni vonalszakaszon károsan közlekedik. Hívónk szerint elegendő lenne, ha a temetőnél jelelnék ki a villamos végállomását.

Hívónk arra kíváncsi, a Szegedi Közlekedési Társaság végzett-e forgalomszámlálást, s ha igen, az adatok szerint megéri-e fönttartani a Postás Sporttelepig futó pályaszakaszon közlekedő járatot.

Olvasónk kérdésére Radics János, a Szegedi Közlekedési Társaság Közösségkapcsolati Irodájának vezetője válaszolt. Elmondta, hogy megállóhelyek, s a végállomás kijelölésében, illetve megváltoztatásában nem a városi tulajdonú SZKT, hanem az önkormányzat dönt. A közlekedési társaság örömmel fogadja

utasai észrevételeit: ezért az irodavezető azt kéri, hogy akinek bármiféle igénye, javaslata van, írja meg az SZKT Közösségkapcsolati Irodájának címére (6722 Szeged, Mérey utca 6/B.). A közlekedési társaság munkatársai összegyűjtik az utasok észrevételeit, s javaslatot tehetnek a változtatásra. De – ismétljük – a döntés joga a szegedi önkormányzaté.

Ha valamely ügyben több észrevétel is érkezik, akkor az SZKT forgalomszámlálást tart, s – amennyiben az adatok is igazolják a fölvetéseket – az utazási igényekhez igazítják a járatok közlekedési rendjét.

A 3-as villamosról szólva az irodavezető kifejtette: többen kérték már vonal meghosszabbítását, mások a rövidítés mellett kardoskodtak. Jónéhányan viszont amelletttették le a garast, hogy a járat hossza éppen úgy jó, amint van: se hosszátoldani, se megkurtítani nem szabad. „Nem könnyű tehát minden várakozásnak eleget tenni” – mondta Radics János.

Ny. P.

Gaz, minden mennyiségben

222-111

• Munkatársunktól

Sokan panaszkodnak a sokfelé burjánzó parlagfű miatt. Egyik olvasónk legutóbb a dorozsmai vasúti átjáró környékére hívta föl a figyelmünket. A Környezetgazdálkodási Kht.-nál is tudnak arról, hogy az úttól balra, a házak közötti gondozatlan telkeken néhol másfél méter magasra is megnőtt a parlagfű, a többi gyommal együtt. De ők csak közterületeken írhatják a gázt, a magántelkeken rendbentartása a tulajdonos dolga. Az önkormányzat csak hosszadalmas jogi procedurával érheti el, hogy kiirtsák a gyomot, ami közben el is szárad. Majd újra kinő...



Kérem, itt évek óta háborítatlanul burjánzik a parlagfű! (Fotó: Karnok Csaba)